

Sens giratoriu

Camelia Florescu

Uite, pleacă bătrânii pe rând
pudrați la tâmpile, eleganți,
ca mieii plecând la tăiere
și ne amăgim în urma lor
că vor crește copiii noștri înțelepți
și vor conduce lumea
cu dreptul, cu dreapta, cu dreptate.
Copacii îmbolnăviți de var
și de omizi aparent gingașe
se mulează obedienți
după sufletele fiecăruia dintre noi
Sub staniolul acestor cuvinte
se-ascunde totuși disperarea mea
trezită cu regrete-n păr
în diminețile acestea premature.
Nimic nu e mai grav
decât un sens giratoriu,
teama că viața
se succede la fel
ca-ntr-un carusel,
că părinții ne cred fericiți
și preoții cred că-i ajută pe oameni
să-și mărturisească păcatele.
Pocnesc năvoadele întinse de Mântuitor,
tristeți se zbat
sub plasturii intențiilor cumsecade
și bătrânii părăsesc lupta
trag obloanele și dezertează,
unul câte unul
și degeaba îi plângem
nimic nu-i mai aduce înapoi,
deși sub speranța sensului giratoriu
ai zice că doar ne dau prioritate
și ne privesc și ne petrec
și totul va fi bine
Nu e nimic mai grav
decât să rătăcești singur pe drum
ca-ntr-un sens giratoriu
și să nu știi cum să potrivești
cerul în fereastră!